



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. Non innuptum tantùm, sed etiam virginem fuisse D. Iosephum
probatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

XVIII. Hinc Beatus Petrus Damianus epist.

II. mox adhuc citatâ ad Nicolaum Romanum Pontificem. *Nunquid ignoras Dei filium ad eam carnem elegisse munditiam, ut ne de pudicitia quidem conjugali, sed de clausula potius incarnatus sit Virginali? Et ne hoc sufficere videatur ut tantummodo Virgo sit Mater, Ecclesia fides est, ut Virgo fuerit, & is qui simulatus est Pater.*

XIX.

Atque hinc ita ad mores formandos argumentatur idem Sanctus Cardinalis. *Stigitur, inquit, Redemptor noster tantopere dilexit floridi pudoris integritatem, ut non modo de virgineo utero nasceretur, sed etiam à virgineo Nutricio tractaretur, & hoc cum adhuc puerulus vagiret in cunis: à quibus nunc obsecro tractari vult corpus suum, cum jam immensus regnat in caelis? Si mundis attingi manibus volebat in praecipio positus, quantam corpori suo nunc vult adesse munditiam jam in Paterna Majestatis gloria sublimatus? Magnum magni Patris documentum, primò pro Sacerdotibus, qui divina illa Mysteria quotidie atrectant: Cui assuo quod ore verè auro D. Chrylostomus homil. 61. ad populum Antiochenum. *Quo non oportet igitur esse puriorem tali fruentem sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum hanc carnem dividendam? os quod igne spiritali repletur, linguam quae tremendo nimis sanguine rubet? Secundò, magnum quoque pro maritalitatis documentum, ut quando ad hæc Sacramenta accedere volunt, studeant non animi tantum puritate, sed etiam corporis munditia nitere, abstinentes saltem eo die quo communicaturi sunt ab omni opere carnis, Si enim David & pueri ejus, ut panem sanctificatum in veteri lege, qui tantum hujus Sacramenti umbra erat, comedere possent, mundi esse debuerunt, maximè à mulieribus I. Reg. cap. 21. An tu mi Christiane pollutus? an à sordibus ad hanc munditiam accedes? Si ex Apostoli consilio I. Corinth. cap. 7. Oratori vacaturus, ad tempus à commercio isto carnali abstinere debet, quanto magis quando ad Sacrosancta illa Mysteria accedere intendit? quo die quis dubitat quod ferventius & diutius orandum? Pascitur Christus inter lilia, in-**

quit Sponsa Cantic. cap. 2. num. 16. *Idest, inquit Rupertus in illum locum, inter Mariam & Joseph, at nunc pascit lilia, quia suo corpore & sanguine eos nutrit qui puritatis candore lilia imitantur.*

SECTIO II.

Non Innuptum tantum, sed etiam Virginem tunc fuisse D. Josephum probatur.

Divus Hieronymus epistolâ 22. ad Eustochium de Custodiâ Virginitatis. *Statim, inquit, ut Filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in caelis, haberet & Angelos in terris. Mariam primò & Joseph, qui verè fuerunt Angeli, non naturâ, sed professione, non conditione sed virtute; scilicet propter virginitatem quam colebant. Nam ut D. Cyprianus tract. de Habit. Virgin. Virginibus ait, *Cum casta perseveratis ac virgines, Angelis Dei estis aequales. Imò quod pace tuâ, ô Angeli! dixerim, etiam te superiores, ex hoc quod docente D. Petro Chryologo serm. 143. Angelicam gloriam acquirere, majus est quam habere, esse Angelum felicitatis est, Virginem esse virtutis; Virginitas enim hoc obtinet labore, quod habet Angelus à naturâ.**

Hujus gloria virtutis nimia est, & XII. noster ad D. Josephum purissimæ Virginis Sponsum charissimum, & immaculati Agni Patrem prædilectum affectus nimis pronus, ut illam ab ejus Coronâ detrahi patiamur: illam ergo ei adstruimus, primò ex cõmuni SS. Patrum à temporibus SS. Augustini & Hieronymi sententiâ tantâ concordia, ut Beatus Cardinalis Petrus Damianus sui temporis Scriptor nobilissimus, qui florebat sæculo undecimo epist. II. cap. 4. scribens ad Nicolaum Romanum Pontificem, ex tunc magnâ fiducia affirmet fuisse Ecclesiæ fidem, quod non tantum Deipara, sed etiam ille qui à Judæis Pater ejus putatus est, fuerit Virgo. Vide ipsius verba hic supra num. 18.

Cum ergo docente D. Augustino XXII. epist. 18. *Quod universa tenet Ecclesia disputare*

disputare an ita sit, impudentissima sit insania. Hæc Sanctorum Patrum & Ecclesiarum concordia omnibus cordatis sufficere debet: sed quia monente Divo Petro Apostolo epist. 1. cap. 3. *Parati semper esse debemus ad satisfactionem omni poscenti, nos rationem de eâ quæ in nobis est spe.* Idem dic de fide. *Fides enim est sperandarum substantia rerum.* Hebræor. cap. 11. vers. 1. Hinc rationes hanc veritatem probantes placuit subijcere.

XXIII. Probatur ergo amplius hæc veritas, ita ut præfertur recepta, primò ex Scriptura Isaiæ cap. 62. vers. 5. ubi Propheta futura sub Christo prospiciens, ait: *Habitabit juvenis cum virgine. Hoc est,* inquit utraque Glossa Interlinearis & Ordinaria, quas sequuntur Gerson serm. de Nativit. B. Virg. confid. 3. & alii Recentiores, *Ioseph cum Maria:* qui locus significat non tantum cohabitationem & convictum castum, illibatam & incorruptam juvenis cum virgine, qualem fuisse Iosephi cum Mariâ constat ex Sacra Scripturâ, & fatentur omnes Patres, nemine negante nisi impuro Helvidio Hæretico & aseculis; sed significat præterea cohabitationem castam incorrupti cum incorruptâ, quod hic intendimus: nam terminus ille *juvenis*, quando in Scripturâ conjungitur cum *virgine*, non tantum accipitur pro sexu diverso ab illo quæ significat virgo, & ut denotat illum qui est in ætate florida, & ætâ juvare, à quo juvenis, sed insuper significat eum qui talis est in sexu masculino, qualis est virgo, cum quâ componitur, in sexu foemino: cum ergo hic virgo accipiatur pro eâ quæ est incorrupta, omninò sequitur quod etiam juvenis, qui hic cum eâ componitur, pro eo qui incorruptus est accipi debeat.

XXIV. Probatur tertio, ratione D. Hieronymi lib. adversus Helvidium calculo Doctoris Angelici D. Thomæ 3. part. quest. 28. art. 3. ad 5. approbatâ, ubi ita Sanctus Pater. *Si in Virum Sanctum fornicatio non cadit, & aliam eum uxorem habuisse non scribitur, (quod enim ex Scripturâ adduci potuit in contrarium refutatum est à nobis Sectione præcedenti,) Maria autem Custos potius fuit quàm Maritus, relinquatur eum virginem mansisse*

cum Mariâ qui Pater Domini meruit appellari.

Probatur quartò ex præstructis per nos fundamentis: Cum enim, ut docuimus in præcedentibus, ab æterno à Deo electus sit, ut esset Pater Christi Filii sui, & idèd Sponsus Virginis factus, ac propterea ex utero tantâ fuerit sanctitate donatus, ut & per illam fomes in eo repressus sit, & in gratiâ confirmatus; unde quæso poterit cogitari corruptio ad eum aditum invenisse.

Probatur quintò argumento Gerson. XXVI. nis serm. de Nativit. B. Virginis habito coram totâ Ecclesiâ in Concil. Constant. consider. 3. quod commune est inter Recentiores. Si Dominus Mariæ suæ jam ætatis provectæ nullum Custodem nisi Virginem, Joannem scilicet Evangelistam, qui virgo electus à Domino, virgo in ævum permansit, adhibere voluit; quanto magis existimare debemus eandem adhuc juvenulam non alteri quàm virgini, & omninò incorrupto, custodiendam tradidisse?

Roboratur hoc argumentum hæc XXVII. consideratione, quia Diva Virgo jam provectæ ætatis, tradita est Joanni à Christo expirante in Cruce, non ut virginis Custos, sed ut ei esset loco filii, eam consolaretur & juvaret, *Ecce mater tua, ecce filius tuus:* Divo autem Iosepho in ætate efflorescente tradita est ut sponsa, ut scilicet ejus virginitas fecunda, sub ipsius umbrâ celaretur, & hominibus & diabolo: si ergo ille cui Virgo jam fenescens tradenda fuit non in custodiam virginis, sed in solatium senectutis, tamen ob reverentiam tantæ Virginis, nonnisi Virgo probatus esse debuit, an Divus Iosephus cui illa adolecens in sponsam tradita est, idest cum potestate & Dominio in corpus ejus, ut tamen virginis eam servaret, potuit non esse purissimus? an amabo Divus Iosephus qui in aliâ virginitatem illibatam custodire electus est, in seipso prius eandem servare non est edoctus?

Probatur sextò, quia recta ratio omninò dictare videtur, quod non decuit tantam Virginem à Deo tradi in sponsam & conjugem homini non virgini &

& corrupto, maximè cum ex tali conjugio puriſſimus & immaculatus agnus, quem nonniſi virgines ſequuntur quocumque ierit, proditurus eſſet. An non enim filium lectiſſimum ſequetur amantiſſimus Pater quocumque ierit? vel quomodo ſequetur quocumque ierit ſi non Virgo? Igitur ſecundùm hoc debuit fuiſſe caſtiſſimus D. Joſeph.

XXXIX. Probatur ſeptimò, quia Deus Sancto Prophetæ Eliæ Patri noſtro, cæteriſque filius Prophetarum ejus ſucceſſoribus, & anteceſſoribus noſtris, etiam ſub veteri Teſtamento inſpiravit & contulit virginitatem intuitu hujus Sanctiſſimæ Virginis, quia ſcilicet illos elegerat ut eſſent ipſi, & ejus honori ac obſequio ſpecialiſſimè conſecrati, ac illam in moribus ſuis referrent, ut ex Scripturâ latè probant infiniti Authores domeſtici & externi. Quantò ergo ampliori jure Divo Joſepho eam inſpiravit & contulit puritatem, qui futurus erat aliquando ejus ſponſus & unus cum ipſa?

XXX. Lipſius in monitiſ politiciſ cap. 17. refert de Carolo VIII. Galliarum Rege, quod cum Oppidum quoddam Italiæ (Toſcanellam vocat Duplexius) expugnâſſet, in militum direptione & excuſu, Virginem perhoneſtâ formâ ad pedes ſuos proſtratam habuit, quæ ejus tutelam à militum petulantia, pudicitiaque cuſtodiam eſſagitabat. Ille à militibus eam ſervavit immunem, ſed ut juvenis erat, ſtatim ut oculos in eam conjeçit, tum libidinem adjeçit, ac demùm in lectum abjeçit jam immi-nuendam. Tunc illa toto animo anxia, tabulam in pariete ſuſpenſam, in quâ Deipara Virgo puerum mundi Salvatorem geſtabat, intuita, ita ad eum: ô Rex! per intactam hanc Virginem, inquit, oro & adjuro te, mihi virgini parce. Monuit ita Regem (non ſine Divæ Virginis ope) ut libidinem jam exilientem coereret. Mira res! Rex lachrymiſ profuſiſ eam amplexatus, liberam dimiſit cum dote quingentorum aureorum, & propinquis omnibus ac affinibus ejus captiviſ libertate donatiſ. Quod ſi homo aliâs libidine uſtuſ, ob illam puriſſimam & immaculatiſſimam Virginem, huic puellæ eam in-clamanti, virginitatem ſervavit, an

non Deus, cujus numine, hoc ille fecit, D. Joſephum ob eandem puriſſimam Virginem, cum quâ unus aliquando per immaculatum connubium futurus erat, omni corruptione immunem præſtitit? fuit ergo ille Cæli favor, & Dei in Joſephum amor, ut nõ hominem in carne mortali diceret, ſed Angelum in corpore humano.

Hanc porrò virtutem cæleſtem, quam docente D. Ambroſio lib. 1. de Virginitibus, paulò poſt inquit. *Non facile invenimus in terris, niſi poſtquam Deus in hac terreni corporiſ membra deſcendit,* videtur D. Joſephus quaſi à natura hauſiſſe, cum Deus eum gigni diſpoſuerit parentibus à concupiſcentiâ carniſ deſœcatis, qui nimirum ad ejus productionem proceſſerunt, non ut ſolet in aliarum prolium generatione, movente eos ad id concupiſcentiâ & lidine, ſed lege divinâ Deuteronomii c. 25. ut diximus in præcedentiſ.

Gaude igitur, verbis utor D. Auguſt. in Append. ſer. de diverſiſ ſer. 25. *O Sanctiſſime Joſeph! gaude, inquam, nimiumque congaude Virginitati Mariæ, qui ſolus meruiſti virginalem affectum poſſidere conjugii, quia per meritum virginitatiſ, ita ſeparatuſ eſ à concubitu uxoriſ, ut Pater dicariſ Salvatoriſ: ac deinde, Habe cum Mariâ conjugem tuâ communem virginitatem membrorum, quia de virginis membris naſcitur virtus Angelorum: ſit Mariâ Mater Chriſti virginitate ſervatâ: ſiſ autem & tu Pater Chriſti curâ caſtita-tiſ & honorificentiâ virginitatiſ, ut de virginis membris genitriciſ ſaculiſ Chriſtianiſ nulla ſit zelotypia.*

CAPUT IV.

An Divus Joſephus ſemper Virgo permanſerit?

CUM certum ſit ex infra dicendis Divam Virginem Deiparam Sancto Viro ſuo Joſepho ſupervixiſſe: vivente verò virgine aliam ſuperduxiſſe uxorem nefas ſit cogitare: viſo, Sectione præcedenti, quod incorruptuſ Virginem duxit, reſtat, ut probetur fuiſſe ſemper cæleſtibus & Virgo, oftendere, quod cæli.